# אור לשמים — מסעי



ויסעו בני ישראל מרעמסס וכו' (לג, ה). ג"כ פירושו כנ"ל בפסוק ראשי המטות וכו' (עמ' רפג-רפד), כי סוד השתחויה להעלות ניצוצין, וזפ"ה ויסעו בני ישראל - שיהיה עליה להניצוצות שנקראים בני ישראל, ותיבת ויסעו מלשון התנשאות. מרעמסס נקרא הקליפות, לשון רע מסס, כי אצל ישראל כתיב (ישעיה סו, י) שישו אתה משוש וכו', ואצלם ג"כ יש הוללות וליצנות נקרא מסס בסמ"ך לשון סם, ולכן נקרא רעמסס, וע"י השתחויה הוא מעלה הניצוצות מעומקי הקליפות, ויחנו בסוכות רומז על יעקב, סוד אילני דחיי, ודו"ק:

והתאויתם לכם לגבול קדמה וכו' (לד, י). כי המשכת השפע לבני ישראל צ"ל נמשך מיומין עתיקין נקרא ימי קדם, וזפ"ה והתאוויתם לכם - שיהיה לכם תאוה ורצון להמשיך שפע מימי קדם, וז"פ לגבול קדמה, מורה על ימי קדם כנ"ל. מחצר עינן שפמה, היינו מעינא פקיחא עד כנסת ישראל נקרא שפמה עולם הדיבור (זח"א קמה.) ודו"ק:

כן מטה בני יוסף דוברים (לו, ה). כי איתא בגמרא (ע' סנהדרין לח.) אגברי חמרא לדרדקי' כי היכא דלימרי מילתא, כי הצדיק העובד השי"ת באמת הוא שפל ומוכנע בעיניו ואין לו ראש להרים ופה לדבר מחמת קטנותו, אבל השפע הולכ(ו)ת ע"י הצדיק ומהצורך שידבר לטובת ישראל וע"י דיבורו יושפע שפע לישראל, וצריך להמשיך עליו מסוד היין כדי שיוכל לדבר, וז"פ הגמרא הנ"ל. ומרומז ג"כ בפסוק זה, כ"ן מספרו יין - שצריך להמשיך מסוד היין אל מטה בני יוסף, כי הצדיק נקרא יוסף (זח"א קנה:), והוא בבחינת מטה, שהוא שפל בעיניו, צריכים להמשיך עליו מסוד היין, דוברים - בשביל שיוכל לדבר לטובת ישראל:

ולא תסוב נחלה ממטה למטה אחר כי איש בנחלתו ידבקו מטות בני ישראל (לו, ז). ובהקדם נפרש הגמרא (מגילה כד:) העושה תפלתו עגולה סכנה ואין בה מצוה, דהנה כתיב (תהלים קכב, ב) עומדות היו רגלינו בשעריך ירושלים, דהיינו כששיער כביכול בשכלו הפשוט לברוא העולם להיטיב לברואיו, היו כל הברואים לפניו עם כל הצטרכותם ומה שכל אחד יבקש מאתו ית"ש, ואין אדם מחדש שום דבר, רק שצריך האדם לכוין בתפלתו אל נקודה הפנימיות כמו שהיה במחשבתו הקדומה, וזפ"ה (הגש"פ) ונצעק אל ה' אלהי אבותינו כמה שנאמר, דהיינו שישראל צעקו באותו הפעם בתפלתם כמה שנאמר - כמו שהיה לפניו במחשבתו הקדומה.רק כדי שיהיה שכר ועונש עשה כביכול בחי' עיגולים, כדי שאדם יהיה צריך לעמול לכוין אל נקודה הפנימיות, וז"פ הגמרא העושה תפלתו עגולה - דהיינו שאינו מכוין בתפלתו אל נקודה הפנימיות, סכנה ואין בה מצוה.וזפ"ה ולא תסוב נחלה ממטה למטה אחר, דהיינו שהתפלה שלכם לא יהיה בבחינת עיגולים רק תכוונו אל נקודה הפנימיות, וזה לא תסוב לשון סובב סובב הולך (קהלת א, ו), ונחלה נק' תפלה, כי איש בנחלתו ידבקו - רק תראו להעלות עצמיכם עד שורשיכם אל הנקודה

הפנימיות.אבל האדם צריך להיות בבחי' רצוא ושוב, דהיינו הגם שהוא דבוק ומקושר למעלה אעפ"כ צריך להסתכל במדריגות התחתונים, וזה מטות בני ישראל - דהיינו שגם שהוא בבחי' איש בנחלתו ידבקו, שהוא דבוק ומקושר למעלה בשורש שלו, אעפ"כ מטות בני ישראל, יסתכל גם כן במדריגת תחתונים.